den for de i traktaten fastsatte grænser skal udligne en sådan afgift.

Udførelsen af en bestemt tjeneste kan i visse særlige tilfælde retfærdiggøre en afgift, der fastsættes i forhold til den tjeneste, der faktisk ydes.

4. De traktatbestemmelser, der forbyder told og afgifter med tilsvarende virkning, pålægger medlemsstaterne præcise og veldefinerede pligter, hvis opfyldelse ikke nødvendiggør yderligere indskriden fra fællesskabs eller nationale myndigheders side. Disse bestemmelser skaber derfor umiddelbare rettigheder for borgerne.

5. Bortset fra de begrænsninger, der kan pålægges til opfyldelse af målene med den fælles toldtarif, betragter traktaten ikke sådanne andre afgifter end egentlig told, som en medlemsstat, før nævnte tarif trådte i kraft, anvendte på direkte import af varer fra tredjelande, som uforenelige med kravene om de nationale toldtariffers gradvise tilpasning til den fælles ydre toldtarif.

I de forenede sager 2 og 3/69

angående en anmodning til Domstolen i henhold til EØF-traktatens artikel 177 fra fredsdommeren i Antwerpen (2. kanton) om i en sag, der verserer for nævnte ret mellem

SOCIAAL FONDS VOOR DE DIAMANTARBEIDERS, ANTWERPEN,

sagsøger,

mod

1. SA CH. BRACHFELD & SONS, ANTWERPEN,

2. CHOUGOL DIAMOND CO, ANTWERPEN,

sagsøgte,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af traktatens artikler 9, 12, 13, 18, 37 og 95

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af: præsidenten R. Lecourt, afdelingsformændene A. Trabucchi (referende) og J. Mertens de Wilmars og dommerne A. M. Donner, W. Strauß, R. Monaco og P. Pescatore,

generaladvokat: J. Gand
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM
Præmisser

1. Ved kendelse af 24. december 1968, indgået til Domstolens justitskontor den 16. januar 1969, har fredsdommeren i Antwerpens 2. kanton i medfør af EØF-traktatens artikel 177 stillet flere spørgsmål vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikler 9, 12, 13, 18 og 95.

2. Med undtagelse af spørgsmål nr. 5, litra c) sigter disse spørgsmål især mod en præcisering af det i EØF-traktatens artikler 9 og 12 omhandlede begreb afgifter med tilsvarende virkning som told og rækkevidden af forbudet mod disse afgifter;

3. henvisningerne til artiklerne 18, 37 og 95 med henblik på sammenligning og sondring i forhold til artiklerne 9 og 12 sigter mod samme mål;

4. det er derfor hensigtsmæssigt at betragte disse spørgsmål under et.

5. Efter artikel 9 er Fællesskabets grundlag en toldunion, som indebærer forbud mod told og »alle afgifter med tilsvarende virkning« mellem medlemsstaterne samt indførelse af en fælles toldtarif over for tredjelande;

6. ifølge artikel 12 forbydes indførelsen af »ny told ved indførsel . . . eller afgifter med tilsvarende virkning«.

7. Placeringen af disse artikler i indledningen til den del, der er forbeholdt »Fællesskabets grundlag«, artikel 9 i begyndelsen af afsnittet om »frie varebevægelser«, artikel 12 først i den afdeling, der er helliget »fjernelse af tolden«, er tilstrækkelig til at tilkendegive de således udstedte forbuds væsentlige rolle;

8. disse forbuds styrke er af en sådan art, at traktaten for at undgå, at de omgås ved forskellige toldmæssige eller fiskale foranstaltninger, har tilsigtet at foregribe enhver eventuel svigten ved deres håndhævelse;

9. det præciseres derfor i artikel 17, at forbudene i artikel 9 skal anvendes, selv om tolden er af fiskal beskaffenhed;

10. artikel 95, der på en gang er placeret i den del af traktaten, der omhandler »Fællesskabets politik«, og i kapitlet vedrørende »fiskale bestemmelser«, tilsigter med forbudet mod at pålægge importerede varer interne afgifter, som er højere end de afgifter, der pålægges den indenlandske produktion, at udfylde de huller i de fastsatte forbud, som en fiskal foranstaltning vil kunne medføre.

11. Ved fastsættelsen af forbudet mod toldafgifter skelner traktaten ikke mellem, om varerne konkurrerer med importlandets produkter eller ikke;

12. afskaffelsen af toldskrankerne sigter således ikke kun mod at fjerne disses protektionistiske virkninger, idet det tværtimod er hensigten i traktaten, at der skal gives bestemmelsen om fjernelse af told og afgifter med tilsvarende virkning en generel rækkevidde og virkning med henblik på at sikre de frie varebevægelser;

13. det følger af hele systemet og af den generelle og absolutte karakter af forbudet mod enhver told på varer, der bevæger sig mellem medlemsstaterne, at toldafgifter er forbudt uafhængigt af formålet med deres indførelse og af anvendelsen af de indtægter, de tilvejebringer;

14. berettigelsen af dette forbud følger af den hindring, som afgiftsmæssige belastninger, der kommer til anvendelse ved passage af grænserne, udgør for varernes frie bevægelighed, selv om de er minimale.

15. Udstrækningen af forbudet mod told til at gælde afgifter med tilsvarende virkning bevirker en styrkelse og effektivisering af forbudet mod de hindringer for vareudvekslingen, der følger af tolden;

16. anvendelsen af disse to indbyrdes sammenhørende begreber har således til formål at forhindre, at der i handelen mellem medlemsstaterne pålægges økonomiske belastninger af nogen art, som er begrundet i, at varer, der cirkulerer inden for Fællesskabet, passerer en statsgrænse;

17. for erkendelsen af, om en afgift har tilsvarende virkning som told, er det vigtigt at betragte denne virkning i lyset af de mål, som traktaten opstiller i den del, det afsnit og det kapitel, hvor artiklerne 9 og 12 befinder sig, især med hensyn til varernes frie bevægelighed;

18. en afgift, der ensidigt pålægges indenlandske eller fremmede varer, når de føres over grænsen, udgør altså, hvor lav den end måtte være, og hvordan den end betegnes og opkræves, hvis den ikke er en told i egentlig forstand, en afgift med tilsvarende virkning i betydningen af traktatens artikler 9 og 12, selv om den ikke opkræves til fordel for staten og ikke udøver nogen diskriminerende eller beskyttende virkning, og selv om den belastede vare ikke konkurrerer med nogen indenlandsk produktion.

19. Det følger af alle de nævnte tekster og af deres sammenhæng med traktatens øvrige bestemmelser, at forbudet mod ny told eller afgifter med tilsvarende virkning, der er forbundet med princippet om frie varebevægelser, udgør en væsentlig bestemmelse, der ikke tillader nogen undtagelse når bortses fra andre bestemmelser i traktaten;

20. i så henseende fremgår det af artiklerne 95 og følgende, at begrebet afgift med tilsvarende virkning ikke omfatter afgifter, der på statens område pålægges tilsva-

rende eller sammenlignelige nationale produkter på samme måde, eller som i mangel af sådanne produkter i det mindste må sidestilles med en almindelig national afgift eller inden for de i traktaten fastsatte grænser skal udligne sådanne nationale afgifter;

21. selv om det ikke er udelukket, at en bestemt tjeneste, der faktisk ydes i visse tilfælde, kan retfærdiggøre en eventuel modydelse, der fastsættes i forhold til den nævnte tjeneste, kan det kun dreje sig om særlige tilfælde, der ikke kan føre til omgåelse af bestemmelserne i traktatens artikler 9 og 12.

22. De traktatbestemmelser, der fastsætter ovennævnte forbud, pålægger medlemsstaterne præcise og veldefinerede pligter, hvis opfyldelse ikke nødvendiggør yderligere indskriden fra fællesskabs- eller nationale myndigheders side;

23. disse bestemmelser skaber derfor umiddelbare rettigheder for borgerne.

24. Traktaten fastsætter ikke nogen sondring mellem de forskellige medlemsstaters statsborgere, idet den forbyder enhver ny økonomisk belastning ved de i Fællesskabet cirkulerende varers overskridelse af grænserne;

25. traktaten forbyder enhver økonomisk belastning ved import og eksport mellem medlemsstaterne uafhængigt af nationaliteten af de handlende, der stilles ugunstigt ved sådanne forholdsregler;

26. det er derfor ikke berettiget ved anvendelsen af disse bestemmelser at sondre efter, hvorvidt de tilsigtede foranstaltninger skader visse medlemsstater og disses statsborgere, alle statsborgere i Fællesskabet eller kun statsborgerne i den stat, der har gennemført foranstaltningerne.

27. Spørgsmål nr. 5, litra c) fra fredsdommeren i Antwerpens 2. kanton drejer sig om, hvorvidt en ny afgift, der pålægges import fra ethvert fremmed land, altid er forbudt som uforenelig med traktaten, fordi den vil kunne udgøre en hindring for etableringen af den fælles toldtarif.

28. Vedrørende handelen med tredjelande indeholder traktaten ingen udtrykkelige bestemmelser, der er analoge med dem, som i handelen mellem medlemsstaterne forbyder afgifter med tilsvarende virkning som told;

29. eksistensen af sådanne andre økonomiske afgifter end egentlig told, som før den fælles toldtarifs ikrafttræden blev anvendt af en medlemsstat, når der direkte importeredes varer fra tredjelande til dens territorium, var ikke i stand til at hindre tilnærmelsen af de enkelte medlemsstaters toldtariffer til den fælles toldtarifs satser;

30. ganske vist vil opnåelsen af de mål, der tilsigtes med alle medlemsstaternes ensartede anvendelse af den fælles toldtarif over for tredjelande, kunne hindres ved en medlemsstats ensidige indførelse eller opretholdelse af ovennævnte forholdsregler, især hvis princippet om fri bevægelighed af varer, der er godkendt til fri omsætning i en medlemsstat, ikke er tilstrækkeligt til at udligne virkningerne af sådanne nationale forholdsregler;

31. i sådanne tilfælde kan der spørges, om traktaten medfører begrænsninger i staternes frihed til at indføre eller opretholde forholdsregler, der har indflydelse på den fælles toldtarifs funktion;

32. dette spørgsmål opstår imidlertid kun for tiden efter den fælles toldtarifs ikrafttræden.

På grundlag af disse præmisser,

kender

DOMSTOLEN

idet den træffer afgørelse om de spørgsmål, der er forelagt den af fredsdommeren i Antwerpens 2. kanton ved denne rets kendelse af 24. december 1968, for ret:

1. **Det i EØF-traktatens artikler 9 og 12 omhandlede begreb afgifter med tilsvarende virkning omfatter enhver afgift, der ikke er en told i egentlig forstand, og som pålægges varer, der cirkulerer inden for Fællesskabet, når de føres over grænsen, for så vidt den ikke er hjemlet i særlige bestemmelser i traktaten.**

2. **Bortset fra de begrænsninger, der kan pålægges til opfyldelse af målene med den fælles toldtarif, betragter traktaten ikke sådanne andre afgifter end egentlig told, som en medlemsstat, før nævnte tarif trådte i kraft, anvendte på direkte indførsel af varer fra tredjelande, som uforenelige med kravene om de nationale toldtariffers gradvise tilpasning til den fælles ydre tarif.**

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 1. juli 1968.

A. Van Houtte
Justitssekretær

R. Lecourt
Præsident